

“Τα πράγματα δεν είναι τόσο άσχημα όσο φαίνονται... είναι χειρότερα”.- Χάρυ Κλυν.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μνη

Λένε ότι ο βήχας και ο έρωτας δεν κρύβονται και πολλοί μ' έχουν ρωτήσει τί γοητεία βρίσκω στην Αθήνα, αυτή την άγρια πόλη. Μα όταν αγαπάς κάποιον, κάποια, κάτι, ασφαλώς βρίσκεις θέλγητρα που ίσως δεν μπορούν να δουν άλλοι. Ομως τα θέλγητρα τής Αθήνας κάθε άλλο παρά μυστικά είναι και τα προβάλλει με υπερηφάνεια επειδή είναι μοναδικά. Αντε να βρεις αλλού Ακρόπολη, μόνο αν κλέψουν τους θησαυρούς της ίσως βρεθούν σε κάποιο ξένο μουσείο. αλλά Αθήνα δεν είναι μόνο η Ακρόπολη, έστω η μοναδική, ανεπανάληπτη.

Φυσικά, δεν θεωρώ “Αθήνα” τα υποβαθμισμένα προάστεια που στεγάζουν εκατομμύρια “Αθηναίους” τον ένα πάνω στον άλλο, προάστεια που κατασκευάστηκαν από εργολάβους για να ικανοποιήσουν μια επείγουσα ανάγκη για την επέκταση τής αυθεντικής πόλης.

Περπατήσετε στην Πανεπιστημίου, με το Πανεπιστήμιο, την Ακαδημία και την Εθνική Βιβλιοθήκη, κτήρια κάλλους που σε σταματούν για να τα θαυμάσεις. Περπατήσετε στην Ομήρου και διαθέσετε μια ολόκληρη ημέρα μέσα στα βιβλιοπωλεία απολαμβάνοντας τους θησαυρούς τού πνεύματος που προσφέρουν.

Για μένα, τουλάχιστον, είναι απίστευτος ο όγκος και η ποιότητα των εκδόσεων σε μια χώρα 10 εκατομμυρίων με μια γλώσσα που δεν μπορεί να εγγυηθεί μεγάλους αριθμούς πωλήσεων όπως η Αγγλική, η Κινεζική ή η Ρωσική. Και όμως δεν υπάρχει ξένο βιβλίο αξιώσεων που να μην έχει μεταφραστεί στη γλώσσα μας, εκτός από τους αρχαίους και σύγχρονους Έλληνες συγγραφείς, αξιόλογους και όχι.

Για κάτι διαφορετικό μην φοβηθείτε να επισκεφθείτε την Ομό-

νοια, την ημέρα τουλάχιστον είσθε πολύ ασφαλής και τα βράδια δεν κινδυνεύετε από τους πρόσφυγες, αλλά από τους τοξικομανείς που γίνονται ενοχλητικοί ζητιανεύοντας για τη δόση τους. Ομως στην Ομόνοια θα δείτε μια

κά εστιατόρια.

Αν έχετε “κότσια” πάρτετε την ανηφόρα προς τους πρόποδες τής Ακρόπολης που σάς φωτίζει με το μεγαλείο της για να φτάσετε στην Πλάκα. Ακρόπολη και Πλάκα πάνε πακέτο όπως την τραγουδή-

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Περιήγηση στην “άλλη” Αθήνα

διαφορετική πάλι Αθήνα, την Αθήνα των προσφύγων όπου συγκεντρώνονται για να συναντήσουν συμπατριώτες τους και ν' αγοράσουν εφημερίδες στη γλώσσα τους που εκδίδονται στην Ελλάδα. Σάς θυμίζει κάτι αυτό; Μάρικβιλ στο Σίδνεϊ; Londsdales Street στη Μελβούρνη; Hindmarsh Street στο Αντελάιντ;

Οι μετανάστες και πρόσφυγες στην Ελλάδα έχουν δικές τους εφημερίδες με ειδήσεις από την πατρίδα τους και τις δραστηριότητές τους στη χώρα μας που πωλούνται στα περίπτερα τής Ομόνοιας.

Επισκεφθείτε το Σύνταγμα με το Μνημείο τού Αγνώστου Στρατιώτη και τη Βουλή, απολαύστε το καφεδάκι σας σε μια από τις πολλές και καλές καφετερίες πριν συνεχίσετε την περιήγηση από την Μητροπόλεως προς το Μοναστηράκι. Εκεί ίσως βρείτε μια αυθεντική ταβέρνα για να γευματίσετε, αποφεύγοντας τα τουριστι-

σε ο Φώτης Πολυμέρης και νομίζω ότι αξίζει να τον θυμηθούμε:

Ασπρη πολιτεία,
όλο γοητεία του Παρθενώνα,
ζωντανή βιτρίνα,
κάτω απ' το φεγγάρι
σαν μαργαριτάρι
λάμπεις στη Μεσόγειο
όμορφη Αθήνα.

Ακρόπολη Πλάκα
αγάλματα πάρκα
ξημέρωμα ροζ οργαντίνα
μικρή ζωγραφιά σου Αθήνα.

Στενοί συγγενείς σου τα πλούτη
κι η φτώχεια
λιακάδες ωραίες δροσιάς
πρωτοβρόχια,
γλεντζέδων παρέες,
Θεός η ρετσίνα
μακριά απ' της ζωής τη ρουτίνα
μικρή ζωγραφιά σου Αθήνα.

Αυτή είναι η Αθήνα η αυθεντική, η ορίτζιναλ, η πλανεύτρα. Περπά-

τησα στής Πλάκας τα στενά την ημέρα τής 28ης Οκτωβρίου ύστερα από την μαθητική παρέλαση και ένιωσα σαν νάταν η πρώτη φορά, το πρώτο ραντεβού μας. Αν άπλωνα το χέρι μου θ' άγγιζα τον Ιερό Βράχο και σε κάθε στροφή του δρόμου με περίμενε μια ευχάριστη έκπληξη, ένα αναπαλαιωμένο με πολύ μεράκι κτήριο, ένα πλακόστρωτο καλντερίμι, μια ιστορική ταβερνούλα, ένα παλιό σχολείο, ένα μουσείο.

Τα μάτια βρίσκονται σε έξαρση, οι αισθήσεις πανηγυρίζουν, το σώμα χαλαρώνει, οι έγνοιες εξαφανίζονται, η γαλήνη κυριεύει την ψυχή μου, επιτέλους βρίσκομαι στον κόσμο μου. Δυο βήματα ακόμη και θα βρίσκομαι στην χλιδάτη Διονυσίου Αρεοπαγίτου, αντάμα με το αρχαίο Θέατρο, την είσοδο τής Ακρόπολης και το καινούργιο Μουσείο της.

Ομως, ούτε από την χώρα που έκανε την ομορφιά θρησκεία δεν λείπουν οι ιερόσυλοι, οι βάρβαροι που με γκραφίτι έχουν μαγαρίσει την πλακιώτικη παράδοση. Τίποτε δεν πια ιερό και όσιο για τους αληθίους που πιστεύουν ότι παράγουν “τέχνη” μολύνοντας την ομορφιά.

“Αθήνα” σημαίνει πολιτισμός και όσοι τον αγαπούν τον βρίσκουν. Με 47 θέατρα και 14 παιδικά, σύνολο 61 παλκοσένικα, δεκάδες μουσεία που εκθέτουν ό,τι λαμπρό υπάρχει δικό μας, αλλά και ξένα περιστασιακά. Συναυλίες, διαλέξεις, παρουσιάσεις, όρεξη νάχεις για πνευματική τροφή.

Με ρώτησε φίλη Αθηναία αν θα ήθελα να ζήσω στην πόλη της. Βεβαίως θα ήθελα, αλλά σε συγκεκριμένο χώρο. Ενα διαμέρισμα στην Διονυσίου Αρεοπαγίτου, ή στην Ηρώδου Αττικού θα με βόλευε μια χαρά και τώρα θα γυρίσω στο άλλο πλευρό να συνεχίσω το όνειρο...

* Εκλογές

Και ενώ πίστευα ότι δεν θα έβλεπα μια ελληνικότατη προεκλογική σύγκρουση, τα αίματα έχουν ανάψει, το θερμόμετρο κτύπησε κόκκινο και όλοι μπήκαν στο χορό τής πολιτικής σύγκρουσης με επιθέσεις από παντού, ενώ η απειλή τού Γιώργου Παπανδρέου φαίνεται πως πέτυχε τον στόχο της.

Ο κόσμος δεν ξέχασε την θητεία τού Κώστα Καραμανλή, ούτε φαίνεται διατεθειμένος να το διακινδυνεύσει με τα μικρά κόμματα, ειδικά τον Καρατζαφέρη που ονειρεύεται να το παίξει ρυθμιστής τής κατάστασης.

Αυτό είναι το μεγάλο έλλειμμα τού δικομματισμού, όπως είδαμε και στην Αυστραλία, επειδή δεν υπάρχουν στεγανά σε περίπτωση κρίσης. Οποιασδήποτε κρίσης και δεν υπάρχει μεγαλύτερη από την οικονομική που ζουν τ' αδέρφια μας σήμερα και το χειρότερο, δεν υπάρχει φως στο τούνελ για να ελπίζουν σε καλύτερες ημέρες.

Δυστυχώς για την πατρίδα μας, όποιο και αν είναι το αποτέλεσμα των αυτοδιοικητικών εκλογών την Κυριακή και την επόμενη Κυριακή στις επαναληπτικές, η ανακούφιση από την οικονομική κρίση είναι ακόμη πολύ μακριά στον ορίζοντα.

Αν αυτοσκοπός για την κυβέρνηση είναι ένα ικανοποιητικό αποτέλεσμα για να παραμείνει στην εξουσία ίσως τον πετύχει με μικρές απώ-

λειες, αλλά μακροπρόθεσμα τί μέλλει γενέσθαι; Οι πιο απαισιόδοξοι λένε ότι η εθνική χρεοκοπία είναι αναπόφευκτη όταν το έλλειμμα θα φτάσει στο 140% τού ακάθαρτου εθνικού προϊόντος και κανείς δεν θα μάς εμπιστευτεί για... θαλασσοδάνεια, ενώ οι πιο μετριοπαθείς -και η κυβέρνηση- ελπίζουν σε επιμήκυνση του δανείου για να μειωθούν οι δόσεις και να ανακουφιστούν οι πολίτες από τα σκληρά μέτρα τού μνημονίου.

Κρίμα. Η πατρίδα μας άξιζε καλύτερη μοίρα και οπωσδήποτε καλύτερους πολιτικούς.

* Μπομπ Καρ

Σαν τον Πόντιο Πιλάτο, ο πρώην πρόεδρος, Μπομπ Καρ, έβρισε τις χείρας του από την ευθύνη για την άθλια κατάσταση στο Εργατικό Κόμμα ΝΝΟ σήμερα που απολαμβάνει την εμπιστοσύνη μόνο τού 23% των εκλογέων και θα πέσει σύννεφο τού φούμο στις πολιτικές εκλογές τον προσεχή Μάρτιο.

Ομως, ο Μπομπ Καρ είναι ο αρχιτέκτονας τής καταστροφής γιατί ενώ η κυβέρνησή του εισέπραξε πολλά δισεκατομμύρια δολάρια σε φόρους σε μια περίοδο μεγάλης ανάπτυξης και ευημερίας, το γενικό συμπέρασμα είναι ότι τα σπατάλησε και γι' αυτό οι διάδοχοί του χρειάστηκε να δανειστούν για νάχουμε πόσιμο νερό και η παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος είναι απηρχαιωμένης τεχνολογίας, γι' αυτό πλη-

ρώνουμε τα μαλιά τής κεφαλής μας για να την εκσυγχρονίσουμε.

Ο Μπομπ Καρ, μάλιστα, πρόσθεσε στην κριτική του ότι κακώς δεν ιδιωτικοποιήθηκε η παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος στη ΝΝΟ και δεν βρέθηκε ένας χριστιανός να τού υπενθυμίσει πως αν είχε κάνει το καθήκον του θα είχαμε μοντέρνα εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρισμού και δεν θα πληρώναμε το χαράτσι σήμερα.

* Καλόο!

Ήτανε μια φορά στο μάθημα της σεξολογίας ο Τοτός και οι συμμαθητές του. Η καθηγήτρια τους έκανε την εξής ερώτηση:

- Παιδιά πόσες στάσεις ξέρετε στο sex;
Ο Κωστάκης είπε 5, η Μαρία 7 και ο Γιωργάκης 24.

Ο Τοτός είπε 68!

Η καθηγήτρια έπαθε πλάκα που ήξερε τόσες.

- Εσύ Μαρία, πόσες ξέρεις;

- Μία κυρία!

- Ποια;

- Την κανονική!

- Κυρία! Κυρία!, λέει ο Τοτός. Ξέρω 69 τώρα.

Ακόμη ένα:

Αυτός είπε: - Ας βγούμε έξω να διασκεδάσουμε απόψε.

Αυτή είπε: - Ωραία, αλλά αν γυρίσεις πριν από μένα, άσε το φως στο χολ αναμμένο!